

Sự cứu rỗi

Vả, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. ⁹ Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; ¹⁰ vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo, Epheso 2:8-9.

Chủ đề bài giảng là Sự cứu rỗi

Được cứu rỗi nghĩa là gì? Trước khi trả lời câu hỏi đó, chúng ta phải hỏi một câu hỏi khác: Khi gặp hoạn nạn, thất bại trong cuộc sống, buồn khổ, bệnh nan y, hay là khi thân, khẩu, ý của mình cứ tiếp tục phạm tội chúng ta có cần người cứu giúp mình không?

Người ta kiêng ăn, tập thể dục, giữ cho thân tâm yên tịnh và làm mọi cách để sống an lành và kéo dài sự sống, người có bệnh thì mong sao căn bệnh chỉ ở giai đoạn mới bắt đầu!

Nhưng rồi ai cũng biết đời là cõi tạm, sinh là ký và tử là qui. Sống ở trần gian là ở tạm còn rời khỏi đời này mới là về quê hương mà mình từ đó ra đi.

Người Việt mình cho là vào lúc chào đời em bé khóc vì đời là bể khổ.

Trong Cung oán ngâm khúc, nhà thơ Nguyễn Gia Thiều đã viết:

Thảo nào khi mới chôn nhau.

Đã mang tiếng khóc bưng đầu mà ra!

Khóc vì nỗi thiết tha sự thế.

Ai bày trò bãi bể nương dâu.

Nhà thơ Tản Đà góp ý rõ thêm:

Thoạt sinh ra thì đà khóc choé,

trần có vui sao chẳng cười khi!

Người Tây phương thì duy lý hơn: Em bé khóc vì biết mình đang bắt đầu cuộc hành trình về với cát bụi, mỗi ngày một gần hơn.

Tác giả Thi thiên thắc mắc: *Ai là người sống mà sẽ chẳng thấy sự chết? Ai sẽ cứu linh hồn mình khỏi quyền Âm phủ?* Thi 89:48

Thân xác này rồi sẽ qua đi, còn linh hồn cần được cứu chuộc thì sẽ về đâu?

Truyền đạo 12:7 giải đáp: *Xác thật là cát bụi sẽ trở vào đất y như nguyên cũ, và linh hồn trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban nó.*

Sự chết là điều chắc chắn sẽ xảy ra, nhưng người ta chỉ lưu ý đến nó khi nghịch cảnh như bệnh nặng, hay là tai họa xảy ra. Nếu không tin rằng chết là hết thì phần linh hồn là phần không chết sẽ ra sao?

Exe 18:4 *linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết.* Đây là sự chết lần thứ hai tức là sự chết đời đời của Linh hồn!

Đấng Cứu Rỗi được phúc âm bày tỏ là Đấng đến với chúng ta, nắm giữ lấy chúng ta khi mình đang đắm chìm trong sự chết đời đời, và đặt chúng ta vào vị trí an toàn, như sứ đồ Phao-lô nói: *Tiền công của tội lỗi là sự chết. Nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta,* Rom 6:23

Làm việc thì sẽ nhận lương và sự chết là cái quả mà con người gieo nhân tội lỗi sẽ nhận được, không phải chỉ chết thân xác mà còn chết cả hồn linh. Sự cứu rỗi chính là món quà của Đức Chúa Trời ban, cứu khỏi sự chết đời đời trong hỏa ngục và cho ban sự sống đời đời.

1. Sự cứu rỗi được ban cho

Chính lòng nhân từ thương xót của Đức Chúa Trời kéo chúng ta đến cùng Ngài, vì bởi sức của mình thì không ai có thể tin Chúa được, nhưng dù Chúa xót thương muốn cứu, hành động đức tin là việc riêng tư mà mỗi con người phải tự quyết định.

Nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu:

Đây là điều quý báu được ban cho mà những ai được Chúa Jesus cứu đều xác nhận. Ân điển thương xót được ban giúp tội nhân tìm kiếm Ngài, để được cứu rỗi.

Rom 2:4 cho biết: *quí vị không nhận biết rằng lòng nhân từ của Đức Chúa Trời là để đem quí vị đến sự ăn năn sao?*

Ân điển chữ Hy Lạp χάρις, **charis** có nghĩa là ân huệ, là món quà, biểu thị lòng ưu ái, nhân từ cho người nhận nó.

Ân điển bày tỏ tình yêu, và tình yêu che khuất mọi tội lỗi bày tỏ lòng thương xót, tha thứ tội lỗi và cứu tội nhân khỏi sự chết đời đời. Chữ được dùng rất nhiều lần, và có nhiều ý nghĩa, tôi chọn vài câu:

Giăng 1:17: *luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lễ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến.* Trong câu này, thuật ngữ Ân điển rõ ràng là đối lập với Luật pháp, giới cấm là những điều cho người ta biết thế nào là tội và hậu quả khi phạm tội.

Giăng 1:14 *Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật.*

Chúa ở giữa chúng ta, và đầy ơn bao gồm tất cả các phước lành tâm linh mà Ngài có thể ban cho một cách rộng rãi và dư dật ..

Roma 6:14: *tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc dưới ân điển.*

Không ai có thể làm hay giữ trọn luật pháp, nhưng nhờ ân điển chúng ta được ở trong sự thương xót của Đức Chúa Trời.

Tit 2:11: *Vả, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi.*

Ân điển bày tỏ rằng Đức Chúa Jesus đến, mang sự cứu rỗi cho mọi người, vì Ngài đã chịu chết ban chính mình cho toàn thể nhân loại!

Lu 19:10 *Chúa Jesus đã đến tìm và cứu kẻ bị mất.*

IGi 3:16 *Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống.*

Mat 20:28 *Chúa Jesus đã đến, không phải để người ta hầu việc (phục vụ) mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người.*

Điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Điều đó chữ Hy Lạp là τοῦτο, thuộc giống trung tính, trong câu kinh Hy Lạp dù đứng gần chữ đức tin πίστις, nhưng nó không thay thế cho đức tin, vì chữ này thuộc giống cái. Do vậy, chữ *điều đó* đề cập đến cả ân điển và đức tin là sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Đức tin là món quà của Đức Chúa Trời, tuy nhiên, có người không đồng ý vì cho rằng chính tâm trí con người quyết định tin nhận Chúa, họ được cứu bởi chính đức tin của họ, chứ Đức Chúa Trời không thể tin giùm. Nhưng nếu đức tin hoàn toàn là do quyết định của con người, thì sau đó họ cũng có thể quyết định xa Ngài!

Người tin Chúa có kinh nghiệm với Ngài sẽ biết rõ là dù chính mình quyết định tin và phó thác cuộc đời cho Chúa, nhưng nếu Chúa không thêm sức và gìn giữ mình trong đức tin thì có lẽ cũng té ngã từ lâu.

Các sứ đồ đã thưa với Chúa: Xin thêm đức tin cho chúng con! Lu 17:5.

Đức tin cũng là ân tứ mà Đức Thánh Linh ban,

ICo 12:9 ghi rõ: *Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin.*

Galati 5:22 cho biết một trong 9 hương vị của trái Thánh linh cũng là đức tin:

Nhưng trái của Thánh Linh, ấy là lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ. Trung tín chữ Hy Lạp là πίστις, chính là đức tin.

Chữ này được dùng nhiều lần, Đức Chúa Jêsus phán:

Hỡi con, đức tin con đã làm cho con được lành, Mat 9:22.

Hãy sáng mắt lại; đức tin của con đã chữa lành con. Lu 18:42

Thật là thú vị, người có đức tin thì mới nhận được Đức Thánh Linh, nhưng có Ngài an ủi, nâng đỡ, bênh vực và cầu nguyện thay cho, thì mới giữ đức tin (trung tín) với Chúa được. Kinh thánh cho biết:

Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho người Roma 4:3.

Lý do ông được coi là công bình (vô tội, thánh khiết), là nhờ hành động phó thác tin cậy vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jesus Christ, đã chịu chết thay cho tội lỗi, để chúng ta không bị kết án mà được thứ tha, và nhờ đó mà được xưng, hay được kể là công bình.

Trong cuộc sống, ai cũng muốn sửa đổi để tốt hơn, nhưng *giang sơn dễ đổi, bản tánh khó dời*. Một đời làm lành, làm lành không đủ, *một ngày làm dữ thì dữ có dư*.

Thánh Phao-lô chia sẻ kinh nghiệm cá nhân, chính ông muốn làm điều lành mà điều dữ cứ cặp theo, người hết lòng sống theo Chúa này, đã xác nhận:

*Tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét.*¹⁹ *tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn*, Roma 7:15.

Roma 3,10-11 cho biết: *Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không.*

¹¹ *Chẳng có một người nào hiểu biết, chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời.*

Đức Chúa Jêsus giảng: *Các người hãy ăn năn và tin đạo Tin lành*, Mác 1:15.

Sự ăn năn thay đổi của người nhận biết mình tội lỗi chính là nền tảng của Đức tin thật.

Ăn năn phải được thực hiện bởi chính tâm trí, không thấy ý mình là đúng nữa mà là ý Chúa đúng hơn, và lòng người phải thấm thía, khóc than khi tranh chiến cùng tội lỗi, thì đó mới là ăn năn thực sự.

Không ai có thể ăn năn giùm người khác và Đức Chúa Trời cũng không thể ăn năn thay, hay không thể tin giùm cho chúng ta. Chúng ta phải giơ bàn tay đức tin, để nhận ân điển.

Dù chúng ta quyết định tin nhưng chính Đức Thánh Linh đã cảm thúc và giúp có thể thật lòng tin nhận Chúa Jesus.

Tại sao A-đam lại là đại diện cho chúng ta? tại sao mình phải chịu tội lây vì A-đam phạm tội? Ông ấy đâu phải là tổ phụ của người Việt?

Có người còn cho rằng Cơ đốc giáo hay *rao giảng tội lỗi để bán món hàng cứu rỗi!*

Lắm lúc, chúng ta có cảm giác Lời Chúa buộc tội mình, trong khi chính mình không cảm thấy là mình có tội!

Thế thì, có bao giờ chúng ta tự hỏi rằng, mình có đáng yêu không, mà Chúa lại yêu, mình có công bình không mà lại được xưng là công bình? Hội thánh là hội của những con người tội lỗi được Ngài yêu thương, ôm ấp bằng ân điển thương xót của Ngài, huyết Ngài đã chuộc tội cho họ, thành ra tội nhân được xưng là thánh nhân! Con cái Chúa phải luôn nhớ rằng mình không xứng đáng với sự thương xót của Chúa cứu thế Jesus, và qua đó sẽ khiêm nhường, thương xót những người khác.

Sự cứu rỗi là do Chúa ban cho nên phần hai tôi muốn nói là

2. Sự cứu rỗi không do công đức

⁹ *Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình;*

Con người ngay từ bé đã quen với lý luận nhân quả: làm tốt, học giỏi thì được khen, làm sai, học kém hay hư hỏng thì bị phạt! Lòng mong được khen thưởng và quyền lợi đã khích lệ con người cố gắng để tiến lên và thành đạt! Hăng xướng tuyên người với văn bằng có điểm tốt nghiệp cao và xuất sắc và những người, dù hết sức cố gắng nhưng vẫn yếu kém hơn, đành phải làm những nghề lương thấp hay không đúng chuyên môn của mình!

Thành ra, khi nghe giảng, kể tội lỗi và không xứng đáng, không cần cố gắng, hay bỏ công sức làm gì, chỉ cần tin nhận Chúa là được hưởng nước thiên đàng, thì lại tưởng là *bánh vẽ* mà mình thường được ném trong cuộc sống!

Con người khi tìm hiểu bất cứ tôn giáo nào cũng tìm hiểu xem điều răn, giới cấm ra sao để xem mình có thể đắc đạo được hay không?

Nhưng nếu mong giữ điều răn hay giới cấm để được phước hay được vào thiên đàng thì thật là khôn khổ vì ngay lúc bắt đầu cố gắng thì đã bị cái ách mong cầu đè nặng trên thể xác và tâm linh rồi!

Điều răn, luật lệ, giới cấm là điều tốt lành, vì giúp cho ta biết mình yếu đuối, không có khả năng làm nổi để qua đó thấy rõ rằng mình cần được cứu rồi mà thôi!

Do thế, Tin lành mới là tin vui.

Chúa Jesus phán:

Thần của Chúa ngự trên ta, vì Ngài đã xức dầu cho ta đặng truyền tin lành cho kẻ nghèo; ¹⁹ Ngài đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha, Kẻ mù được sáng, Kẻ bị hà hiếp được tự do; Và để đồn ra năm lành của Chúa, Lu-ca 4.

Kẻ nghèo thời ấy và ở nhiều nơi trong thời nay, không có đủ ăn lấy đâu mà đi học để hiểu lẽ thật. Kẻ bị giam cầm trong ngục tối của vô minh, của tội lỗi, của bệnh hoạn, kẻ bị mù hay bị mù lòa trước ánh sáng chân lý phải chịu nhiều thiệt thòi. Đây là những người cần nghe biết Tin lành và cần tin Chúa để được cứu! Sự cứu rỗi giúp cho kẻ bị hà hiếp, áp bức, và bị cai trị bởi tội lỗi sẽ được tha, và được tự do.

Nếu sự cứu rỗi đòi hỏi người muốn được cứu phải có trí tuệ khôn ngoan, phải có đạo đức tốt lành và phải cố gắng tu thân cho tốt thì Ngài mới thương và mới cứu, thì ai sẽ là người được cứu?

Những người cho rằng việc cứu rỗi sao dễ dàng quá thì hãy thử nghĩ, nếu không dễ như thế thì chính mình có được cứu hay không?

Tác giả Thi thiên 130 cảm tạ Chúa:

Hỡi Đức Gia-vê, nếu Ngài khắc ghi tội lỗi, Thì Chúa ôi! Ai sẽ còn sống?

Nếu sự cứu rỗi là sự ban cho vô điều kiện, thì có phải tín nhân sẽ trở thành những người núp bóng từ bi, cứ vui hưởng bình an và phước hạnh trong Chúa mà không cần phải làm gì nữa hay không?

Điểm thứ ba tôi muốn trình bày là

3. Sự cứu rỗi sẽ được bày tỏ

¹⁰ *chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo.*

Sự cứu rỗi không nhờ do công đức hay việc làm tốt của chúng ta. Tuy nhiên, việc làm tốt là kết quả bày tỏ sự cứu rỗi.

Giăng Báp tist khuyên dạy: *các người hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn, Mat 3:8*

Chúa không đòi mình phải tốt lành thì Ngài mới cứu, nhưng Ngài cứu và thêm sức lực để chúng ta có thể trở thành người tốt lành!

Chúa không đòi hỏi chúng ta những gì mình không có! hay là làm những điều mình không thể làm. Ngài ban cho dư dật để người nhận phước sẽ trở thành nguồn phước cho người khác.

2 Corinto 9:8 *Đức Chúa Trời có quyền ban cho anh em đủ mọi thứ ơn đầy dẫy, hầu cho anh em hằng đủ điều cần dùng trong mọi sự, lại còn có rỗi rộng nữa để làm các thứ việc lành.*

Chữ ân điển hay là ơn được dùng trong câu này. Tín hữu được ban ơn để làm ơn cho tha nhân.

Kết luận

Cám ơn Chúa vì Ngài thương xót và ban sự cứu rỗi của Ngài cho chúng con. Sự cứu rỗi của Ngài hoàn toàn vô điều kiện, để mọi người trong mọi tầng lớp xã hội, mọi cảnh đời đều có thể tiếp nhận.

Chúng con nhận biết rằng mình không thể làm điều gì để xứng đáng với tình thương bao la của Chúa. Trong Đức Thánh Linh, chúng con tin rằng Ngài sẽ tiếp tục an ủi, thêm sức, thêm ơn cho, để chúng con có thể chia sẻ các ơn phước mình có cho những người gần gũi, thân quen.

Xin Ngài tiếp tục thương xót, gìn giữ đức tin của chúng con và thương xót những người mà chúng con sẽ chia sẻ sự cứu rỗi của Ngài.

Hết lòng mong muốn. Amen, amen